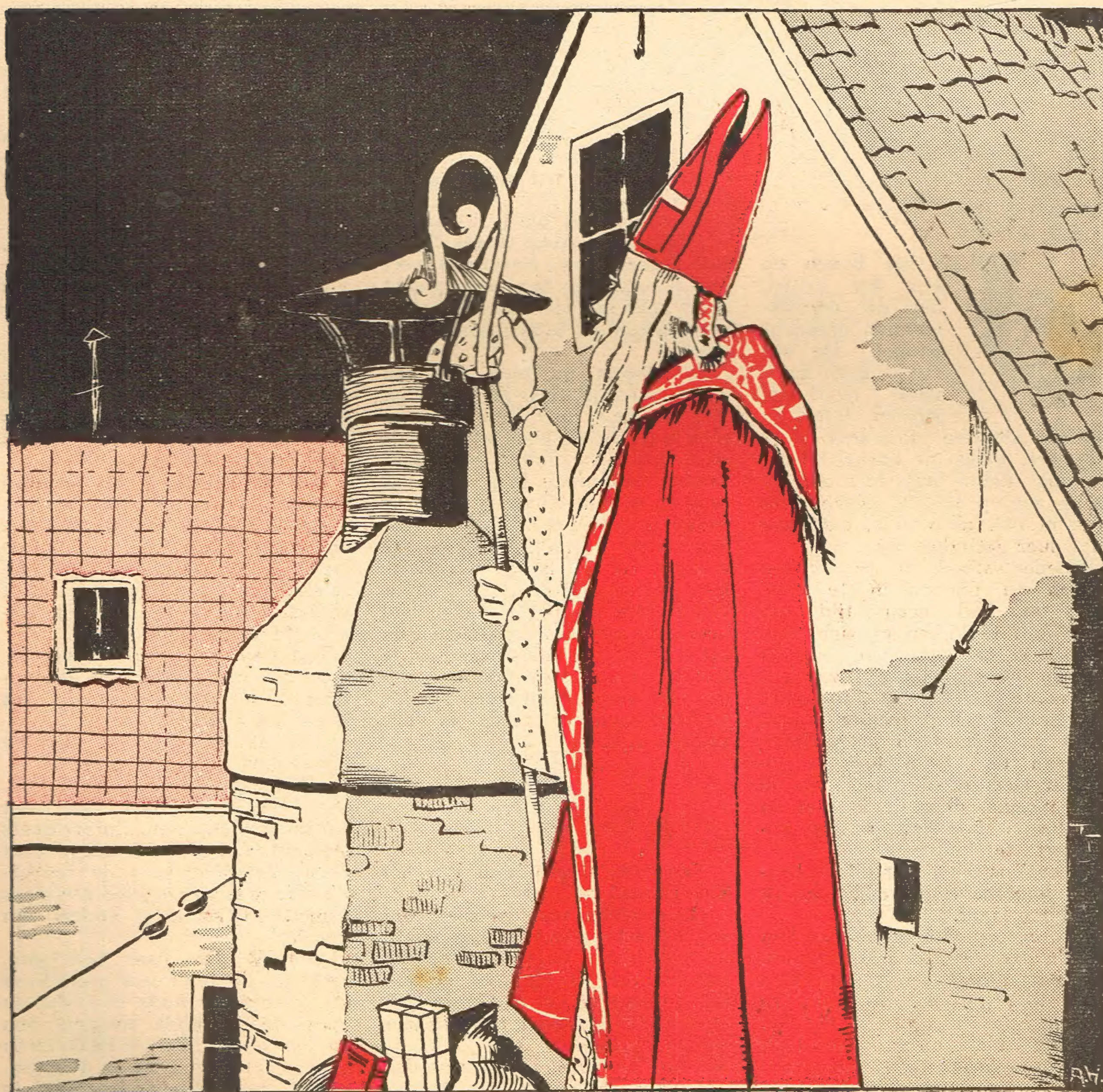
SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 1 DECEMBER 1938

SINT NIKLAAS KAPOENTJE,
DOE WAT IN MIJN SCHOENTJE!.....

DE DUBBELE VERRASSING

DE OUDERS VAN JAN GINGEN VERHUIZEN. ZOU SINT NICOLAAS HEM NU TOCH WETEN TE VINDEN?

JAN zat boven op een der kisten, die de verhuismannen gebracht hadden. De kamers lagen helemaal overhoop, stoelen, tafels en kasten stonden kris-kras door elkander, alleen de kachel brandde nog, maar lang niet zo gezellig als op andere dagen. Het leek of ook zij voelde, dat haar taak hier geëindigd was.

Moeder stond in de keuken potten en pannen in te pakken; zij had geen tijd om naar Jan te kijken of zich veel met hem te bemoeien. Anders zou zij geschrokken zijn van het bedroefde gezicht, dat Jan zette! In plaats van flink mee te helpen, zoals gisteren, toen de verhuismannen de kisten hadden gebracht, slenterde Jan nu reeds de hele morgen door de kamers en hij begon hoe langer hoe bedrukter te kijken.

„Jan!" riep moeder uit de keuken, „kom hier eens even helpen. Ik ben bijna klaar."

Jan sprong van de kist en liep op z'n dooie gemak naar moeder.

„Maar, jongen, wat scheelt er aan? Ben je ziek? Je kijkt zo treurig."

Jan zei niets, maar hij kon toch niet verhinderen, dat er twee dikke tranen over zijn wangen rolden!

„Kom, Jan, vertel het eens. Ga je niet graag in het nieuwe huis wonen? Of is er iets anders, dat je hindert?"

„Als.... als Sint Nicolaas ons maar weet te vinden, moe, in het nieuwe huis," snikte Jan.

Moeder begon hard te lachen.

„Maar, Jan, waar maak jij je toch bezorgd over! Natuurlijk weet Sint Nicolaas ons te vinden; wacht maar eens af, wie weet wat voor verrassingen hij je nog komt brengen."

Jan moest nu toch zelf ook lachen. Maar ja, als je zo vlak voor Sint Nicolaas, op 1 December, ineens in een heel andere wijk van de stad, helemaal buiten zelfs, gaat wonen, dan vraag je je toch wel eens af, of Sint Nicolaas dat al te weten is gekomen! Moeder wist Jan echter weer op z'n gemak te brengen en hij hielp verder de hele dag dapper mede. 's Avonds stond alles ingepakt. Vader had overal de lampen afgehaald en nu zaten zij bij een kaars even „uit te blazen", voordat zij naar bed gingen. De volgende morgen zou de verhuiswagen er reeds in alle vroegte zijn.

* * *

Nog twee dagen, dan was het Sinterklaas!

De grootste verhuisdrukte was voorbij, alles stond op zijn plaats, de lege kisten waren door de verhuismannen teruggehaald en Jan had „weer tijd om te denken". Of beter, Jan had weer tijd om zich zorgen te maken.

Want helemaal gerust was Jan allerminst. Hij begon er zelfs weer hard aan te twijfelen of Sint Nicolaas hem zou weten te vinden. Het nieuwe huis lag helemaal aan de rand van de stad, eigenlijk in de akkers en weiden.

„Ik moest hem nog gauw een briefje schrijven," dacht Jan en de daad bij 't woord voegend vroeg hij moeder om papier en inkt.

„Wat ga je doen, Jan?"

„Aan Sint Nicolaas schrijven, dat wij hier zijn komen wonen."

„'t Hoeft niet, hoor, maar als jij het per se wilt, ga dan je gang maar."

Jan zette zich aan 't schrijven. Het duurde wel haast een uur voordat het briefje klaar was. Er mochten natuurlijk geen taalfouten in staan en zeker geen intvlekken op 't papier komen!

Jan schreef, dat ze pas verhuisd waren; hij noemde het nieuwe adres en tekende zelfs de straat en omgeving er bij. Bijna had Jan de brief al dichtgeplakt, toen hij er met schrik aan dacht, dat hij 't voornaamste vergeten had, namelijk zijn verlanglijstje!

Dat was niet zo heel erg groot, maar Jan was er bijzonder geheimzinnig op. Niemand mocht het lezen, zelfs moeder niet!

„Zal ik de brief nu naar de brievenbus brengen, moeder?"

„Welneen, Jan, dat hoeft niet. Die brief komt toch niet meer op tijd in Spanje aan. Sinterklaas is al in het land. Weet je wat je moet doen? Zet hem voor de schoorsteen en je zult zien, dat Sinterklaas hem komt halen of anders zijn knecht."

Voordat Jan naar bed ging, zette hij de brief daar neer. Maar hij geloofde er niets van, dat de brief de volgende morgen zou verdwenen zijn. Terwijl hij onder de dekens een beetje lag te doezelen, schoot hem een ander idee te binnen. Hij zou een groot papier vragen aan moeder, daar zijn naam

's Avonds stond alles ingepakt. Vader had overal de lampen afgehaald en nu zaten zij bij een kaars even „uit te blazen"....

„Nog even wachten, Jan, dan ga ik mee."

Wat duurden die twee minuten lang! Eindelijk was moeder klaar en Jan holde naar beneden.

Hij stoof de kamer in, knipte de lamp aan en ja, hoor, Sint Nicolaas was geweest!

Maar wat stond daar midden in de kamer? Een fonkelnieuwe jongensfiets? Vlug er op af!

„Voor Jan, die nu zo ver van de stad en van de school woont", stond op 'n kaartje geschreven.

Neen maar! Jan kon zijn ogen haast niet geloven.

Dat was werkelijk een dubbele verrassing.

„En, Jan? Wat zeg je er nu van? Heeft Sint Nicolaas ons gevonden of niet?"

Jan vloog zijn moeder om de hals en toen even later vader ook naar beneden kwam, moest die er op zijn beurt aan geloven!

De hele dag deed Jan niets dan springen en zingen.

Zoiets had hij nooit durven verwachten.

Zelfs niet als zij in het oude huis waren blijven wonen!

N. H.

op schilderen en dat papier in Sint Nicolaasnacht voor het raam van zijn slaapkamertje hangen. Als Sint Nicolaas dan rond reed, kon hij het meteen zien.

Met die gedachte sluimerde hij in.

* * *

De volgende morgen stond de brief nog op precies dezelfde plaats voor de schoorsteen, als waar Jan hem de vorige avond had neergezet.

„Zie je wel, moeder! Sint Nicolaas is niet geweest. Hij weet ons immers niet te wonen. En morgen is het al Sinterklaas."

Het huilen stond Jan nader dan het lachen.

Moeder schonk Jan een kopje thee in.

„Kom, kom, Jan. Ik weet zeker, dat Sint Nicolaas komt. Ga jij straks je klomp maar klaarmaken. Ik zal bij den groenteman een bosje worteltjes kopen voor het paard."

Maar de hele dag was Jan erg treurig gestemd. Hij had zijn naam op een groot stuk papier geschilderd en dit lag bij z'n bedje gereed.

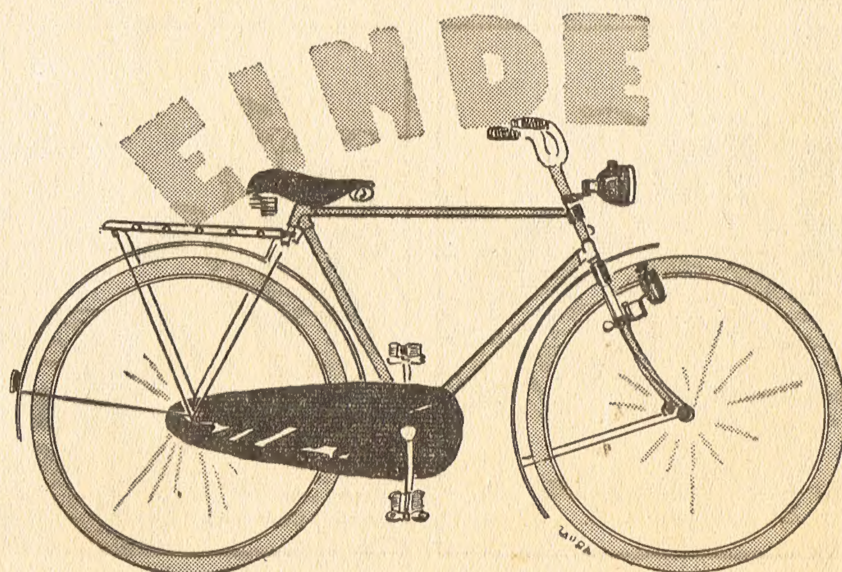
Zodra het donker was, zou hij het voor 't raam zetten. Om half zeven kwam vader thuis.

„Nu, Jan, ik heb Sinterklaas onderweg gezien. hoor. Hij komt ook hier heen, dat zul je zien."

Een beetje bang, erg nieuwsgierig en toch vol twijfel ging Jan naar bed. Het papier met z'n naam er op stond voor het raam, de klomp zag er heerlijk uit en nu maar slapen!

Aanhoudend schrok Jan wakker. Hij had de gekste dromen en 's morgens was hij voor dag en dauw al uit bed.

„Moeder, mag ik beneden gaan kijken?" riep hij.

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
door HAROLD R. FOSTER

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

BONT ALLERLEI

Wat komt er uit die zak? Natuurlijk willen jullie allemaal graag weten wat die zak betekent en of er iets uitkomt en wát? Begin maar bij cijfer 1 en ga door tot 82. Dan zien jullie 't wel.

Oplossingen vorig nummer

BLOEMENPUZZLE

De volgende bloemen waren in deze puzzle verborgen:

Koekoeksbloem	zevende	letter:	K
Lelie	eerste	letter:	L
Hyacint	derde	letter:	A
Tulp	vierde	letter:	P
Anjelier	achtste	letter:	R
Roos	tweede	letter:	O
Zonnebloem	tweede	letter:	O
Narcis	zesde	letter:	S

zodat dus te lezen komt het woord Klaproos.

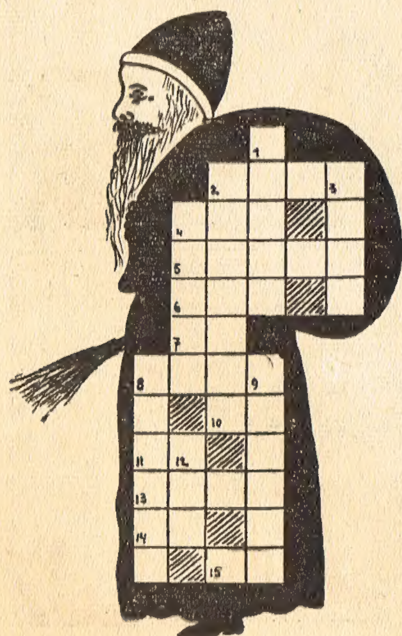
SPREEKWOORDENREBUS 14

Zijn beste beentje voorzetten.
(R) zijn - bes - te - been - t - je voor z - (p)etten.

Spreekwoordenrebus 15

Kruiswoordpuzzle

Horizontaal:
2. De hond zocht naar zijn ....
4. Groente.
5. Hoog gebouw met spitse punt.
6. Plechtige belofte.
7. Afkorting van Eminentie.
8. Hij zit aardig in de....
10. Niet morgen, maar ..
11. Getij.
13. De .... van de melk.
14. Gedagtekend (afk.).
15. Landbouwwerktuig.

Verticaal:
1. Wordt afgeschoren of bijgeknipt.
2. 's Winters komen er .... op de ruiten.
3. Wordt gebruikt samen met Niklaas.
4. Hij klaagde ..... en been.
8. Hij ...... niet meer terug.
9. Grillig.
12. Tegen elk aannemelijk...

De verjaardagstaart

Kleine Suze had een broertje, dat op 6 December jarig was. Ze wou hem verrassen en bestelde bij den banketbakker een taart, waarop ze evenveel kaarsjes zette als haar broertje jaren telde, nl. 8. En daar de naam van haar broertje ook uit acht letters bestond, plakte ze op elk kaarsje een letter, maar.... kleine Suze dacht niet meer aan de goede volgorde der letters en.... ze plakte ze verkeerd, zoals jullie op de tekening kunnen zien. Alleen de eerste en de laatste letter plakte ze goed, namelijk de N en de S. Hoe was de naam van Suze's broertje?

ANNEKE'S BRIEF

DOOR VALLY

Beste Sint

Ik schrijf u om u vast te zeggen,
Dat 't haast Sint Niklaas is, wat fijn!
U hebt 't erg druk en in die drukte
Mocht u dat eens vergeten zijn.

Ik ben heel braaf geweest dit jaar,
Ja, heus, vraag 't maar aan pa of moe
En vol verwachting, beste Sint lief,
Weet 'k haast van pret niet wat ik doe.

Zal ik vast schrijven wat ik wens?
O, niet zoveel, kijk: mijn vriendin
Die krijgt dit keer een nieuwe fiets,
Pak er voor mij ook vast een in?

Een teddybeer, die wil ik ook,
Of 'n mooie pop met eetservies.
Een tafel met twee stoeltjes, zeg,
Dat hoort toch ook bij wat ik kies?

En voor op 't ijs een flink paar schaatsen
En 'n sleetje met een duozit.
Dan maak ik met ons kleine Hansje
Zo nu en dan een fijne rit.

En dan véél lekkers, ja, u weet wel,
Wat ik bedoel, o, beste Sint,
'k Weet zeker, dat ik héél véél heerlijks
In allebei mijn laarsjes vind.

Leg er maar náást, wat er niet in kan,
'k Ben tóch veel vroeger op dan Hans.
En om te kapen wat van mij is
Krijgt hij natuurlijk toch geen kans!

U ziet: ik heb niet zoveel wensjes,
U geeft maar wat u 't beste vindt.
Ik dank van hart' en blijf vol spanning
Uw afwachtend Sint Niklaaskind.

Anneke.

OP ZEKERE DAG, TOEN ZWARTE PIET..

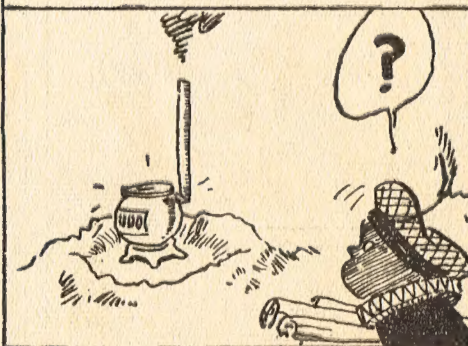
HET KOUD HAD, BOUWDE HIJ EEN SNEEUWHUT..

..MET 'N KACHEL ERIN.

HIJ GING HOUT HALEN, MAAR TOEN HIJ TERUGKWAM....

VIJF STRIKVRAGEN

1. Welke hals loopt op vier poten?
2. Welke deur doet men in een flesje?
3. In welke aar zit geen graan?
4. Welke os trekt niet, maar wordt getrokken?
5. Op welke bus zit geen chauffeur?

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

ZORGT VOOR EEN CLUBHUIS !

36

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB ZORGT VOOR EEN CLUBHUIS !

36

